

Lovtidende A

2018

Udgivet den 31. maj 2018

29. maj 2018.

Nr. 592.

Bekendtgørelse om anvendelse af automatiske vægte¹⁾

I medfør af § 15, stk. 1, og § 22, stk. 4, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovebekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 2, nr. 10 og 17, i bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017 om henlæggelse af beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på automatiske vægte, der anvendes til måling af masse, og hvor betaling erlægges på grundlag af målingen.

Stk. 2. Varer, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i Tyrkiet, eller med oprindelse og lovlig markedsføring i en EFTA-stat, der er kontraherende part i EØS-aftalen, formodes at være forenelige med denne bekendtgørelse. Anvendelse af denne bekendtgørelse er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 764/2008 af 9. juli 2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, med senere ændringer.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Automatisk vægt: Et instrument, som bestemmer massen af et produkt uden indgreb fra en operatør og følger et på forhånd fastlagt program bestående af automatiske processer, som er karakteristiske for instrumentet.
- 2) Brugsområde: Den del af vejeområdet, som en automatisk vægt vejer inden for i den aktuelle installation, og som ligger inden for de driftsbetingelser, den automatiske vægt blev godkendt til, da den blev bragt i omsætning.
- 3) Forsegling: Fysiske eller elektroniske foranstaltninger, der skal sikre vægten mod indgreb.
- 4) Reverifikation: De operationer, som konstaterer og bekræfter, at en automatisk vægt i brug opfylder forskriftsmæssige krav og opfylder samme nøjagtigheds-

krav i det aktuelle brugsområde, som var gældende, da vægten blev bragt i omsætning.

- 5) Udstyrsleverandør: Fabrikant, importør eller forhandler af automatiske vægte omfattet af § 1, stk. 1.
- 6) Vægtejer: En virksomhed, der har rådighed over en eller flere automatiske vægte, og som anvender vægten til formål omfattet af § 1, stk. 1.

Kapitel 3

Krav til udstyrsleverandøren

§ 3. Udstyrsleverandøren af en automatisk vægt, der fungerer efter andre måleprincipper eller har andre konstruktionsmæssige udformninger end forudsat i bilag 8 i bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, må kun markedsføre eller sælge en automatisk vægt omfattet af § 1, stk. 1, hvis vægten

- 1) opfylder tilsvarende krav til funktion og nøjagtighed, som en sammenlignelig automatisk vægt omfattet af bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, eller opfylder de krav til funktion og nøjagtighed, der er angivet i relevante standarder eller OIML rekommandationer, og
- 2) opfylder de krav i bilag 1 og bilag 8 i bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, som i øvrigt er relevante i forhold til vægtens anvendelse.

Stk. 2. En automatisk vægt, jf. stk. 1, som er i overensstemmelse med danske standarder, der er offentliggjort af Dansk Standard (DS), europæiske standarder, der er offentliggjort af Den Europæiske Komité for Standardisering (CEN), eller OIML rekommandationer eller dele heraf formodes at være i overensstemmelse med kravene i stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 4. Som dokumentation for, at en automatisk vægt, jf. § 3, stk. 1, som markedsføres eller sælges til anvendelse omfattet af § 1, stk. 1, opfylder kravene i § 3, stk. 1, skal udstyrsleverandøren sikre, at følgende kan stilles til rådighed for Sikkerhedsstyrelsen:

- 1) Oplysninger om hvem, der har fremstillet vægten.

¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

- 2) Oplysninger om vægten, der entydigt identificerer den ved angivelse af typebetegnelse, serienummer, produktionsnummer eller lignende.
- 3) Generel beskrivelse af vægtens konstruktion og funktion.
- 4) Dokumentation for udførte undersøgelser og tests, der viser, at vægten opfylder nøjagtighedskravene, jf. § 3, stk. 1, nr. 1.
- 5) Angivelse af, hvor forseglingen er anbragt.

Stk. 2. Anvendes der ikke standarder eller OIML rekommandationer, jf. § 3, stk. 2, eller anvendes de kun delvist, skal udstyrsleverandøren endvidere sikre, at følgende kan stilles til rådighed for Sikkerhedsstyrelsen:

- 1) Konstruktions- og produktionstegninger samt tilhørende beskrivelser og forklaringer.
- 2) Beskrivelser, der angiver, at den automatiske vægt opfylder kravene i § 3, stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Udstyrsleverandøren skal opbevare dokumentationen, jf. stk. 1 og 2, i 10 år efter, at den automatiske vægt er blevet bragt i omsætning.

Kapitel 4

Krav til vægtejeren

§ 5. Vægtejeren skal til formål omfattet af § 1, stk. 1, tage en automatisk vægt i anvendelse, der lever op til kravene i bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, og som er mærket i henhold til bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, eller vægte omfattet af § 3, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 2. Vægtejeren skal sikre, at vægten er installeret i henhold til fabrikantens anvisninger.

§ 6. Vægtejeren skal, for en automatisk vægt omfattet af bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, anvende en vægt, som er egnet til nøjagtig måling i den anvendelse, som forventes eller kan forventes. Som grundlag for valget af vægt skal vægtejeren anvende de af fabrikanten deklarerede værdier, jf. bilag 1, punkt 1.3, og bilag 8, kapitel 1, punkt 1, i bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, for

- 1) det klimatiske, mekaniske og elektromagnetiske miljø, som vægten er bestemt til anvendelse i, samt for strømforsyning og andre påvirkende størrelser, som kan påvirke vægtens nøjagtighed, og
- 2) tilladte driftsbetingelser.

Nøjagtighedsklasser

§ 7. Vægtejeren skal anvende en automatisk vægt af følgende nøjagtighedsklasse, som er fastsat i bilag 8 i bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, afhængigt af til hvilket anvendelsesområde vægten skal bruges:

- 1) Automatiske opsamlingsvægte i kategori X:
 - a) Til kontrol af færdigpakke produkter, herunder produkter som er e-mærkede, skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse XIII eller bedre, jf. dog nr. 1, litra b.

- b) Undtaget fra kravet i nr. 1, litra a, er vægte, der anvendes til kontrol af ikke e-mærkede færdigpakninger af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) og vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer bortset fra post. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse XIV eller bedre.

- 2) Automatiske opsamlingsvægte i kategori Y:

- a) Der skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse Y(a) eller bedre, jf. dog nr. 2, litra b.
- b) Undtaget fra kravet i nr. 2, litra a, er vægte, der anvendes til vejning af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) samt vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer bortset fra post. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse Y(b) eller bedre.

- 3) Automatiske gravimetriske påfyldningsinstrumenter:

- a) Der skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse X(1) eller bedre, jf. dog nr. 3, litra b.
- b) Undtaget fra kravet i nr. 3, litra a, er vægte, der anvendes til vejning af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) samt vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse X(2) eller bedre.

- 4) Diskontinuerlige summationsvægte:

- a) Der skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 1 eller bedre, jf. dog nr. 4, litra b.
- b) Undtaget fra kravet i nr. 4, litra a, er vægte, der anvendes til vejning af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) samt vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 2 eller bedre.

- 5) Kontinuerlige summationsvægte:

- a) Der skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 1 eller bedre, jf. dog nr. 5, litra b.
- b) Undtaget fra kravet i nr. 5, litra a, er vægte, der anvendes til vejning af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) samt vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer bortset fra post. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 2 eller bedre.

- 6) Automatiske jernbanevægte:

- a) Der skal anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 1 eller bedre, jf. dog nr. 6, litra b.
- b) Undtaget fra kravet i nr. 6, litra a, er vægte, der anvendes til vejning af produkter med lav enhedsværdi (som f.eks. sand, grus, mørtel og affald bortset fra farligt affald) samt vægte, der anvendes til fastsættelse af transportgebyrer. Til disse anvendelser kan anvendes vægte af nøjagtighedsklasse 2 eller bedre.

Egenkontrol

§ 8. Vægtejeren skal for automatiske vægte, der anvendes til måling af masse, og hvor betaling direkte fra slutbrugeren erlægges på grundlag af målingen, etablere en egenkontrol, der giver tilstrækkelig sikkerhed for, at brugstolerancen, jf. stk. 3, ikke overskrides.

Stk. 2. Egenkontrollen, jf. stk. 1, skal være baseret på målinger, som er metrologisk sporbare.

Stk. 3. Brugstolerancen er lig med det dobbelte af den tolerance, der var gældende, da de automatiske vægte blev bragt i omsætning.

Stk. 4. Vægtejeren må ikke lade en automatisk vægt indstille til at udnytte de maksimalt tilladelige fejl eller systematisk favorisere en bestemt part.

Stk. 5. Vægtejeren skal efter anmodning fra Sikkerhedsstyrelsen kunne dokumentere, at automatiske vægte, der anvendes til måling af masse, og hvor betaling direkte fra slutbrugeren erlægges på grundlag af målingen, lever op til stk. 1.

Reverifikation

§ 9. Når forseglingen på en automatisk vægt, der anvendes i henhold til § 1, stk. 1, er brudt, eller vægten har været udsat for indgreb, der kan påvirke vægtens måleevne, skal vægtejeren sikre, at vægten ikke anvendes, før den er reverificeret.

Stk. 2. Vægtejeren skal sikre, at den automatiske vægt som minimum reverificeres sådan, at den automatiske vægts fejlvisning ligger inden for de maksimalt tilladelige fejl i det aktuelle brugsområde.

Stk. 3. En automatisk vægt må kun anvendes i det brugsområde, hvori den er reverificeret.

§ 10. En reverifikation består af følgende operationer:

- 1) Identifikation af vægten, hvor det konstateres, om vægten svarer til de identificerbare karakteristika, der er anført i den aktuelle EU-typeafprøvningsattest, den aktuelle nationale typegodkendelse eller EØF-typegodkendelse eller i anden teknisk dokumentation, der viser, at vægten opfylder de gældende regler.
- 2) Konstatation af, at vægtens fejlvisning ligger inden for de maksimalt tilladelige fejl i det aktuelle brugsområde.
- 3) Forsegling af vægten, hvis den opfylder kravene i nr. 1 og 2.

Stk. 2. Reverifikation skal udføres efter den eller de relevante standarder, OIML rekommandationer eller WELMEC guides samt angivelserne i den aktuelle EU-typeafprøvningsattest, den aktuelle nationale typegodkendelse eller EØF-typegodkendelse eller tilsvarende relevant teknisk dokumentation.

§ 11. Det påhviler vægtejeren at rekvirere reverifikation hos en virksomhed, som

- 1) er etableret i Danmark og gennem en akkreditering fra DANAK Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af relevante EA, ILAC eller IAF multilaterale aftaler

- 2) om gensidig anerkendelse, er kvalificeret til at foretage reverifikation efter denne bekendtgørelse, eller midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark, og som er lovligt etableret i et andet EU/EØS-land, hvor virksomheden lovligt kan udføre reverifikation af den pågældende type automatiske vægt.

Stk. 2. Virksomheden opkræver betaling for reverifikation.

Stk. 3. Vægtejeren skal efter anmodning fra Sikkerhedsstyrelsen kunne dokumentere, at den virksomhed, der har reverificeret vægtejerens automatiske vægte, lever op til kravene i stk. 1.

Kapitel 5

Indgreb i vægten

§ 12. Ingen må uberettiget foretage indgreb i automatiske vægte omfattet af denne bekendtgørelse eller på anden måde påvirke vægtens korrekte funktion og måleevne.

Kapitel 6

Kontrol

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne bekendtgørelse overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter stk. 1.

§ 14. Virksomheder, der reverificerer automatiske vægte i henhold til § 11, stk. 1, nr. 1, skal efter anmodning fra Sikkerhedsstyrelsen stille data fra udførte reverifikationer til rådighed for Sikkerhedsstyrelsen til brug for Sikkerhedsstyrelsens kontrolopgaver.

Kapitel 7

Straffebestemmelser

§ 15. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 3, stk. 1, §§ 4-7, § 8, stk. 1-2 og 4-5, § 9 og § 11, stk. 1 og 3,
- 2) reverificerer automatiske vægte omfattet af denne bekendtgørelse uden at leve op til kravene i § 11, stk. 1,
- 3) uberettiget foretager indgreb i automatiske vægte, jf. § 12, eller
- 4) tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 16. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser, måletekniske direktiver og vejledninger ophæves:

- 1) Måleteknisk direktiv af 11. maj 2000 om vejledning Automatiske vægte Omfang af prøvning i forbindelse med typegodkendelse og verifikation iht. OIML MDIR 04.31-03.

- 2) Måleteknisk direktiv af 19. januar 2004 om vejledning om automatiske vægte. Ansøgning om typegodkendelse (MDIR 04.31-02, udg. 6).
- 3) Bekendtgørelse nr. 1033 af 17. oktober 2006 om måleteknisk kontrol med måleudstyr, der anvendes til måling af masse (»vægt«).
- 4) Måleteknisk vejledning af 7. september 2007 om automatiske vægte m.m. Ansøgning om typegodkendelse, tillægsgodkendelse, forlængelse af typegodkendelsens gyldighed og OIML certifikat (MV 04.31-02, udg. 7).
- 5) Måleteknisk vejledning af 17. januar 2008 om automatiske vægte m.m. Procedure mv. ved typegodkendelse (MV 04.31-01, udg. 3).
- 6) Måleteknisk vejledning af 17. oktober 2008 om bekendtgørelse om måleteknisk kontrol for måling af masse (MV 04.31-04, udg. 2).
- 7) Måleteknisk vejledning af 18. januar 2010 om verifikation af OIML R51 x-vægte (Checkvejere) (MV 04.31-11, udg. 1).

Stk. 3. De vægte, som lovligt er taget i anvendelse i henhold til bekendtgørelse nr. 1033 af 17. oktober 2006 om måleteknisk kontrol med måleudstyr, der anvendes til måling af masse (»vægt«), uden at være omfattet af bekendtgørelse om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter, er fortsat lovlige at anvende, såfremt vægtejeren sikrer, at de overholder §§ 8-11 i nærværende bekendtgørelse.

§ 17. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Sikkerhedsstyrelsen, den 29. maj 2018

LONE SAABY

/ Mathilde Horsman Jensen